

Şu zamanda insanlar ikiye ayrılır. Koronodan korkanlar ve önlemini alanlar, önlemini almayanlar. Benim yaşadığım yer, çok küçük bir yer. Televizyon izlemek yerine sokağa bakıyorum. O daha komik. Küçük çocuklar dışarda birbirine bağıyor 'Ahmet, kaç kaç polis geliyor!' diyenler. Uçurtma uçururken polisi görünce damdan atlayanlar. Bu arada ben Kumlu'da yaşıyorum. Kumlu'da çoğu kişi dışarı çıkıyor. İçerde kalanlar ise para cezası için içerde kalıyor. Şöyle olsaydı. Dışarı çıkana para cezası yerine içerde kalana para ödülü verselerdi, biz bu virüsü 5 güne yenerdik. Bi de evde kalınca insan ister istemez acıkıyor. Bütün kadınlar virüs bitti mi (inşallahhh!!!) gene evden çıkamazlar. Çünkü, önce virüsün izin vermediği gibi şimdi de kapı izin vermiyor. 50 ton olmuşsun nasıl geçeceksen şu karcık kapıdan. Hangi kadını görsem aynı şeyi söylüyor 'Yaza girdim fit olayım dedim, korona geldi fil gibi oldum maşallah!'

Evettt, konuyu değiştiriyorum. Biraz 2020'den bahis edelim. 2019'dan 2020'ye girdik, girmez olaydık. Aslında birçok umudumuz vardı 2020 hakkında. Türkiye 'Euro 2020' ye katılmıştı. Tokyo Olimpiyat Oyunları başlayacaktı. Maalesef ertelendi. 2021'e girince biz 2021'i değil, 2021 bizi karşılayacak. '2020'den nasıl çıktınız?' diye. Deprem var içeri girmeyin, virüs var dışarı çıkmayın, bir gönül rahatlığıyla ölemedik yahu... Bir arkadaşım anlattı:

-Ailecek balkona çıkıp çay içtik. Babam dedi ki 'Geç oldu artık eve dönelim.' 😊😊😊...

Ben televizyonda korona çıkınca:

-Vay korona korona, getirdin bizi oyuna diyorum.

Covid-19 virüsü bildiğiniz gibi Çin'den çıktı. Mahallenin delisi gibi ortalığı karıştırıp aradan çekildi. Evet bildiğiniz gibi yaza girdik. Düğünler başladı. Halaylar artık sopayla yapılacakmış. Bizim düğünlerde de kavga çok olur. Ne güzel kavga çıktı mı sopayla dal. Hem sopanın ucunda korona var.

Her çocuk gibi ben de koronaya sevindim. Okullar tatil olacak diye. Ama şu hocalar bir peşimizi bırakmadı ya. Gerçi benim ki gene iyi. Ama kardeşim... Her dakika saniye ödev yağdırıyorlar çocuğa. Bu arada size kardeşimi tanıtayım. O yakışıklı, esmer tatlısı bir insandır. Biraz yaramazdır, annemin burnundan getirir. Bu kısa hikayemi İlkyar'a yazıyorum. Yazı yazmayı pek sevmem. Yazım kötü sayılır. Ama İlkyar'a değer. Ben çok akıllı bir insanımdır. Yanlış anlamayın, bu sözü tamamen kendimi övmek için söylüyorum. Komiğimdir. Hatta bir keresinde bir arkadaşımın teyzesi benim fotoğrafımı görmüş. Arkadaşıma da demiş ki:
- Bu çocuk komik birine benziyor.

Maalesef hayat bu kadar komik değil. Korona gerçek, gerisi yalan. Lütfen dışarı çıkmayalım. Emin olun ki evin duvarına bakmak, hastane duvarına bakmaktan iyidir.

Fadil Eymen ALAKIZ

Kumlu Ortaokulu

6/A